

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 40.

Ottende Session.

27de Møde.

Lovrødag den 24de Januar.

(Fortsat.)

Schou: Efter denne Maade, hvorpaa Discussionen hidtil har bevæget sig, troer jeg, at det navnlig er det finantistelle Spørgsmaal, der er Tale om. Jeg skal ikke gaae ind paa at udregne, hvilket Tab eller Fordeel denne Lov vil medføre for Staten. For mig staaer Sagen saaledes, at der ikke vil blive noget Tab, og jeg skal i saa Henseende i det Bæsentlige henholde mig til, hvad den ærede Taler, som talte før, udtalte med Hensyn til Obligationer. Hvad Loven ligefrem vil medføre er en stor Lettelse i Pengeomsætningerne, det er min fulde Overbeviisning. Naar en Mand vil gjøre sine Penge frugtbringende og vil være sikker paa at kunne disponere over dem igen, naar han faaer Brug for dem, saa kjober han gjerne Statspapirer. Vil han derimod hjælpe en Mand og derved ogsaa skaffe sig selv Fordeel ved at laane ham Penge, da vil han efter denne Lov kunne gjøre det uden Ulempe, idet han, naar han selv faaer Brug for Pengene, strax kan disponere over dem ved at sælge Obligationen; derved lettes Omsætningen og Folk hjælpes til at faae Penge tillaans privat, imellem Mand og Mand. Skal han derimod opfige Pengene, vil dette ikke alene medføre Udgift for den, der har laant Pengene, som da atter maa gjøre et Laan et andet Sted og have Udgifter ved den nye Obligationens Udstedelse; men ogsaa den Mand, der har laant Pengene ud paa Opfigelse, har ikke Leilighed

til strax at kunne disponere over dem, idet han maa vente, til Opfigelsestiden er forbi. Dette enkelte Tilfælde kan anvendes i flere Retninger. Ved at vedtage nærværende Lovforslag vil man bidrage til, at de Folk, som nu kjober Statspapirer — og derved har Staten ingen Indtægt med Hensyn til Stempelpapiret — ville meget ofte laane deres Penge ud til Private imod Obligation, hvorved Staten strax har en reel Indtægt; senere ville disse Obligationer blive transporterede og saaledes komme til at gaae imellem Mand og Mand. Hvorvidt man nu vil gaae hert, om man vil give denne Bestemmelse ogsaa med Hensyn til Transporter til Skandehaveren eller man vil indskrænke sig til de personlige Transporter, skal jeg, saaledes som Sagen nu staaer, ikke ligefrem udtale mig over; men jeg troer ikke, at det vil være til nogen videre Ulempe for Bedkommende, om det bestemmes, at der paa enhver Transport anføres Navnet paa den Person, til hvem Transporten skeer. Det var kun denne korte Bemærkning, jeg vilde tillade mig at udtale og jeg vil stemme for Loven, navnlig fordi den vil bevirke en Lettelse i Omsætningen. Hvad angaaer det finantistelle Spørgsmaal, som er gjort til det vigtigste, troer jeg, at det skal være vanskeligt at paavise, at Staten, hvis denne Lov vedtages, vil lide noget Tab; skulde dette endog blive Tilfældet, vil Loven dog være til saa stor Fordeel for Omsætningen mellem Mand og Mand, at Staten maatte finde sig i at bære det.

Indenrigsministeren: Jeg skal dog tillade mig at bemærke, at den finantistelle Side af Sagen kun er den ene, som jeg i de sidste